

Ανακοίνωση / Καταγγελία

δούναι και “ΕΡΓΟ”λαβείν

(σ.σ. δούναι «απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας» και λαβείν «εργολαβοποίηση»)

Το εργασιακό καθεστώς των εργαζομένων που απασχολούνται μέσω τρίτων εταιρειών και η βελτίωση των όρων εργασίας του αποτελεί πάγια μέριμνα των σωματείων που ενεργοποιούνται στο χώρο και παλεύουν για τα δικαιώματα των εργαζόμενων.

Βρισκόμαστε μπροστά στην πώληση του ΔΕΣΦΑ (ήδη υποβλήθηκαν 2 προσφορές), στην παραπέρα ιδιωτικοποίηση των ΕΛΠΕ, στην ιδιωτικοποίηση της ΔΕΠΑ με την πρόσληψη στρατηγικού συμβούλου για την «αξιοποίηση» της, ενώ η «απελευθέρωση της λιανικής αγοράς φυσικού αερίου» οδήγησε στη δημιουργία μίας ακόμα θυγατρικής της ΔΕΠΑ, της ΔΕΔΑ, όπου, μεταξύ άλλων εξαιρετικά αρνητικών εξελίξεων, η «εργολαβοποίηση» επεκτείνεται σε δυσθεώρητα ύψη. Τα σχέδια που προωθούνται στον κλάδο της ενέργειας είναι απόρροια της πολιτικής της Ε.Ε., έχουν εφαρμοστεί σχεδόν σε όλες τις χώρες - μέλη και έφεραν μεγάλες αυξήσεις τιμών για τους οικιακούς καταναλωτές και απώλεια σημαντικού αριθμού θέσεων εργασίας και δικαιωμάτων, ιδίως με την αύξηση της «εργολαβοποίησης» (οι θέσεις εργασίας μειώθηκαν ακόμα ακόμη και αν αθροιστούν οι θέσεις «μόνιμων» και «εργολαβικών»). Απαρατήρητοι δεν πρέπει να περνούν οι κίνδυνοι στα θέματα υγιεινής και ασφάλειας για τους εργαζόμενους και εν γένει η ασφάλεια στη λειτουργία των ενεργειακών συστημάτων, που ο πολυκερματισμός χτυπάει ευθέως.

Τα χρόνια των μνημονίων και της λιτότητας στη χώρα μας, χρησιμοποιήθηκαν εκφοβιστικά, για να επεκταθούν οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις σε όλη την σφαίρα της παραγωγικής δραστηριότητας και υπηρεσιών, τόσο στον ιδιωτικό, όσο και στον δημόσιο τομέα. Η αδυσώπητη αυτή πραγματικότητα, δεν άφησε αλώβητους τους εργαζομένους-ες των ΔΕΣΦΑ, ΔΕΠΑ, ΔΕΔΑ και ΕΛΠΕ, Εταιρειών πυλώνων για τη λειτουργία της χώρας, αφού χωρίς ενέργεια δεν μπορούν να λειτουργήσουν τα αμυντικά μας συστήματα, οι μεταφορές, οι κοινωνικές υποδομές και πολλά άλλα. Η ενέργεια είναι τομέας Εθνικής Στρατηγικής και Γεωπολιτικής σημασίας, και η αλλαγή ιδιοκτησιακού καθεστώος θέτει σε ακόμα μεγαλύτερο κίνδυνο και βάζει ακόμα μεγαλύτερα εμπόδια στην προοπτική ο λαός μας να σηκώσει ανάστημα. Είναι προφανές ότι ούτε στοιχειωδώς δεν εξασφαλίζεται το Δημόσιο συμφέρον και φυσικά το εργασιακό μέλλον, οι ίδιες οι θέσεις εργασίας και τα δικαιώματα του έμπειρου ανθρώπινου δυναμικού τους.

Το εργασιακό καθεστώς της μόνιμης αβεβαιότητας, το οποίο βιώνουν επί σειρά ετών οι συμβασιούχοι και αναμένεται να χτυπήσει και την πόρτα των συναδέλφων με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, επιτείνεται και βαίνει επιδεινούμενο στο πλαίσιο της επικείμενης ιδιωτικοποίησης των Δημόσιων Επιχειρήσεων. Τόσο η κυβέρνηση όσο και οι Διοικήσεις των εταιριών αυτών, με τις αποφάσεις τους συνεχίζουν να διατηρούν και να αναπαράγουν μια εργασιακή πραγματικότητα με εργαζομένους διαφορετικών ταχυτήτων, ώστε να διευκολύνεται η προώθηση των πολιτικών που υπηρετούν. Οι αντιρρήσεις και τα αιτήματά μας έχουν

χαρακτηριστεί κατά περιόδους ως ζητήματα ελάσσοнос σημασίας και το μοναδικό ζήτημα που απασχολεί τις Διοικήσεις είναι να μην ανατραπούν τα σχέδια των επικείμενων ιδιωτικοποιήσεων.

Το καθεστώς εργασίας των εργαζομένων – συμβασιούχων στον κλάδο, διατηρείται αμετάβλητο στο χρόνο παρ' όλες τις κομματικές εναλλαγές στην κυβερνητική εξουσία. Εκατοντάδες συμβασιούχοι-ες εργαζόμενα πολλά χρόνια με συνεχείς ανανεωνόμενες συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, ενώ κατ' ουσία καλύπτουμε διαρκείς και πάγιες ανάγκες των αντίστοιχων εταιρειών. Με τον τρόπο αυτό βιώνουμε μια κατάσταση κατά την οποία η διαρκής ανανέωση των συμβάσεών μας αποκλείει τη δυνατότητα αναβάθμισης της σχέσης εργασίας μας από ορισμένου σε αορίστου χρόνου. Παράλληλα, μέσω αυτής της διαδικασίας, καταστρατηγούνται στην πράξη στοιχειώδη δικαιώματα, όπως

- η ασφάλιση,
- η αποζημίωση απόλυσης,
- η επαγγελματική εξέλιξη
- η οικονομική βελτίωση
- η νόμιμη αποζημίωση λόγω συνταξιοδότησης
- η αναγνώριση προϋπηρεσίας

Οι εργαζόμενοι-ες αορίστου και ορισμένου χρόνου ενόψει ιδιωτικοποίησης, αντιμετωπίζουμε μια δυσχερή πραγματικότητα στην οποία οι μισθολογικές μας απολαβές θα φτάσουν στον βασικό μισθό, δεν θα καλύπτονται από Συλλογικές Συμβάσεις, ενώ ταυτοχρόνως η προϋπηρεσία μας στις εταιρίες που εργαζόμενα δεν θα αναγνωρίζεται σε μισθολογικές ωριμάνσεις, σε απόδειξη της εμπειρίας και προϋπηρεσίας, σε εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα. Την ίδια στιγμή συνάδελφοί μας αμείβονται για τη εργασία τους στο "πεδίο" ακόμα και σε θέσεις "γραφείου" με πενιχρούς μισθούς. Πρέπει λοιπόν να δοθεί τέλος στις συμβάσεις ορισμένου χρόνου που καθιστούν ομήρους τους εργαζόμενους, όπου με την ανανέωση τριών συμβάσεων ορισμένου χρόνου, είτε τρίμηνη είτε εξάμηνη είτε ακόμα και χρόνου δίνεται παύση 45ημερών.

Δεν είναι λίγα τα παραδείγματα υποτίμησης της εργασίας μας. Δεκάδες συνάδελφοι συμβασιούχοι υπόκεινται σε αυστηρό έλεγχο -επιβολή του "ενεργού" και "ανεργού χρόνου" ως μετρήσιμο μέγεθος κόστους, ενώ ταυτόχρονα έχει ως στόχο την αποδόμηση των εργαζομένων με οποιοδήποτε τρόπο.

Ο χρόνος και ο τρόπος εργασίας οργανώνονται και ελέγχονται με λογικές που κινούνται στο πλαίσιο κόστος - κέρδος, πλαίσιο που δεν έχει καμία σχέση με την ανάπτυξη, που είναι αναγκαία για να εξυπηρετηθεί το λαϊκό & κοινωνικό συμφέρον.

Θέλουν πειθήνιους εργαζόμενους που μόνο θα εκτελούν, δεν θα σκέπτονται και δεν θα διεκδικούν.

Εργαζόμενοι-ες απολύονται ξαφνικά πάρα την πολύχρονη προσφορά τους στην εταιρία χωρίς καμία προειδοποίηση. Τα περιστατικά μη ανανέωσης της σύμβασης συναδέλφων στον ΔΕΣΦΑ και ειδικά λίγο πριν την ιδιωτικοποίηση δημιουργεί κλίμα και επιβεβαιώνει ότι ο «ξαφνικός θάνατος» δεν αξίζει σε κανέναν. Αν θεωρούμε το ίδιο το γεγονός της μη ανανέωσης της σύμβασης / απόλυσης ενός εργαζομένου σκληρή, την ανακοίνωσή της λίγο πριν τη λήξη του

ωραρίου της τελευταίας ημέρας του μήνα, τη θεωρούμε τουλάχιστον προσβλητική και ανάληκτη. Η εκπαραθύρωση οποιουδήποτε εργαζομένου χωρίς καμία εξασφάλιση – αποζημίωση, δεν επιφέρει κανένα απολύτως κόστος στην Εταιρεία.

Συνάδελφοι με πολυετή υπηρεσία στην εταιρεία βγαίνουν στην σύνταξη την ώρα που οι Διοικήσεις εθελουφλούν αρνούμενες να αναγνωρίσουν αυτήν τους την προσφορά.

Η αναγνώριση προϋπηρεσίας, οι Συμβάσεις Αορίστου Χρόνου με πλήρη δικαιώματα ενταγμένα και καταγεγραμμένα στην ίδια επιχειρησιακή ΣΣΕ για το σύνολο του προσωπικού και η ύπαρξη Κλαδικών ΣΣΕ για την κάλυψη όλων των εργαζόμενων στα έργα Φυσικού Αερίου και στις εγκαταστάσεις των Διυλιστηρίων, θα είναι τα μόνιμα και δίκαια αιτήματά μας.

Οι εργαζόμενοι-ες του Κλάδου Ενέργειας δεν είμαστε απλά ένα "ΕΡΓΟ", όπως μας χαρακτηρίζουν. Δεν είμαστε εργαζόμενοι δεύτερης διαλογής με βασικό μισθό και συμφωνηθέν ποσό, δεν διαπραγματευόμαστε "κάτω από το τραπέζι" το μέλλον μας.

Διεκδικούμε συμβάσεις με σταθερή σχέση εργασίας με τον εργοδότη ΔΕΣΦΑ, ΔΕΠΑ, ΔΕΔΑ, ΕΛΠΕ και το ίδιο σε κάθε άλλη επιχείρηση στον κλάδο, για το σύνολο του προσωπικού και ένταξη του στον άμεσο και πραγματικό εργοδότη.

στις Νόμιμες και Ηθικές διεκδικήσεις μας, ΔΕΝ πρόκειται να υποχωρήσουμε!

Κοινή ανακοίνωση:

- "Πανελληνίου Συνδέσμου Εργαζομένων στο Φυσικό Αέριο" (ΠΣΕΦΑ) στον ΔΕΣΦΑ
- "Σωματείου Εργαζομένων στο Φυσικό Αέριο, Υποστήριξη ΔΕΠΑ – ΔΕΔΑ" (ΣΕΦΑ – ΔΕΠΑ) στην ΔΕΠΑ / ΔΕΔΑ
- "Σωματείου Εργαζομένων σε Εργολάβους στις Επιχειρήσεις Πετρελαιοειδών, Φυσικού Αερίου & Χημικής Βιομηχανίας" (ΣΕΕΕΠΦΧ) στα ΕΛΠΕ

Για τον ΠΣΕΦΑ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Κοτρώνη Μαρία
ΚΟΤΡΩΝΗ ΜΑΡΙΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Ρεκαίτου Μαρία
ΡΕΚΑΙΤΟΥ ΜΑΡΙΑ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ν. Αθανασοπούλου
Ν. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Για ΣΕΦΑ-ΔΕΠΑ

Η Γεν. Γραμματέας
Α. Γεωργιάδης
Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

Για ΣΕΕΕΠΦΧ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΖΑΡΚΙΝΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Αθήνα, 28/3/2018